

Ólavur Riddararós

1. "Hvört skalt tú ríða Ólavur mí? *Kol og smiður við í lofti hongur brynja tín.*" *Ungir kallar, kátir kallar!* *Gangið upp á gólv, dansið lystiligr!*
2. "Eg fari mær á heiði, ta villini hind at veiða"
3. "Tú fert ikki at veiða hind, men tú fert til tína leikalind."
4. Hvít er skjúrtan, væl er hon tvigin, í blóði verður hon av tær dirgin.
5. Hvít er tín skjúta, væl er hon skorin, í blóði so verður hon aftur borin."
6. Ólavur snúðist síni móður frá: "Gud gevi ikki ganga, sum mær er spáð."
7. Ólavur ríður eftir bjørgunum fram, fann hann upp á eitt álvarann.
8. Ólavur ríður eftir bjørgunum fús, fann hann upp á eitt álvarhús.
9. Út kom eitt tað álvafljóð, flættað hár á herðar dró.
10. Út kom ein av álvum tá, flættað hár á herðar lá.
11. "Ver vælkomín Ólav' Riddararós, tú gakk í dans og kvøð fyri os!"
12. "Tú tarft ikki at flætta titt hár fyri meg, eg eri ikki komin at biðja teg."
13. "Ert tú ikki komin at biðja meg, eg havi ikki ætlað at eiga teg."
14. "Eg kann ikki meira hjá álvum vera, í morgin lati eg mitt brúðleyp gera."
15. "Vilt tú ikki longur hjá álvum vera, sjúkur skalt tú titt brúðleyp gera."
16. Hvat heldur vilt tú sjey vetur liggja sjúk, ella vilt tú í morgin liggja lík?
17. Hvat heldur vilt tú sjey vetur liggja á strá, ella vilt tú í morgin til moldar gá?"
18. "Tveir eru kostirnir, hvørgin er mjúkur, ilt er at liggja leingi sjúkur.
19. Fyrr vil eg í morgin liggja lík, enn eg vil liggja sjey vetur sjúk'.
20. Fyrr vil eg í morgin til moldar gá, enn eg vil sjey vetur liggja á strá."
21. Hon bar fram eitt drykkjukar, eiturkornið í tí var.
22. Hon bar fram eitt drykkjusteyp, eiturkornið í tí fleyt.
23. Hon skonkti honum í drykkjuhorn, har fór í tað eiturkorn.
24. Tann fyrsta drykkin, ið Ólavur drakk, hans breiða belti um hann sprakk.
25. "Hoyr tú, Ólavur fríði, tú kyss meg, áðrenn tú ríður!"
26. Ólavur studdist við saðilboga, hann kysti tá moy av lítlum huga.
27. Hon kysti hann so mjúkan, hon sveik hann so sjúkan.
28. "Tú sig tíní móðir, tá ið tú kemur heim, tín foli snávaði um ein stein!"
29. Ólavur heim í garðin fór, úti hans móðir fyri honum stóð.
30. "Hví ert tú so følin, hví ert tí so bleik', sum tú hefur verið í álvaleik?"
31. "Mín kæra móðir, eg sigi tær sann, mín foli snávaði um ein Stein.
32. Tí eri eg følin, tí eri eg bleik', í gjár var eg í álvaleik.
33. Tí eri eg følin, tí eri eg sum bast, í gjár var eg teim álvum næst.
34. Min kæri faðir, tú heinta mær prest, mín kæra móðir, ver tú mær næst!"
35. Ólavur vendist til veggin brátt, hann doyði langt fyri midnátt.
36. Har komu av tí bú, líkini trý, tey voru so prúð.
37. Tað fyrsta var Ólav, tað annað hans vív, tað triðja hans móðir, hon læt sitt lív.
38. Tað fyrsta var Ólav, tað annað hans moy, tað triðja hans móðir, av sorg hon doyði.